พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้นำมาตรการ ที่คำเนินคดีต่อทรัพย์สินมาใช้ในการปราบปรามการฟอกเงิน โดยหากปรากฏหลักฐาน เป็นที่เชื่อได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตกเป็นของแผ่นดิน

ความผิดมูลฐานฉ้อ โกงประชาชนเป็นความผิดมูลฐานหนึ่งในพระราชบัญญัตินี้ และมีผู้เสียหายจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดดังกล่าว แต่ เนื่องจาก พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้ ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินทั้งหมด ผู้เสียหายจึงไม่ได้รับ การบรรเทาความเสียหายจากการดำเนินการกับทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ถึงแม้ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 43 และพระราชกำหนดการกู้ยืมเงิน ที่เป็นการล้อ โกงประชาชน พ.ศ. 2527 ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองประชาชนที่ได้รับ ความเสียหายจากความผิดดังกล่าว โดยเฉพาะ แต่กฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าว ก็ดำเนินการคุ้มครองผู้เสียหายได้ไม่ครอบคลุมนัก เนื่องจากศาลจะมีกำสั่งให้ก็น

ทรัพย์สินหรือชดใช้รากาให้แก่ผู้เสียหายได้เฉพาะทรัพย์สินของจำเลยเท่านั้น และ หากทรัพย์สินคังกล่าวถูกจำหน่าย จ่ายโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สิน หรือคคือาญาอยู่ ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาลหรือศาลมีคำพิพากษายกฟ้องจำเลยในคคือาญา ศาลจะสั่ง ให้คืนทรัพย์สินหรือใช้ราคาแก่ผู้เสียหายตามกฎหมายคังกล่าวไม่ได้

จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. 2542 มีเพียงมาตรา 49 วรรคหก ซึ่งได้บัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของ
ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานไว้เพียงว่าให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
กฎหมายที่กำหนดความผิดฐานนั้นคำเนินการตามกฎหมายคังกล่าวเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายก่อน แต่ไม่ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าให้นำทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมาชดใช้คืนให้กับผู้เสียหายในความผิดมูลฐานในกรณีที่ความผิดมูลฐานนั้นมี
เอกชนเป็นผู้เสียหายรวมอยู่ด้วย และวิธีการหรือกระบวนการในการที่ผู้เสียหายเข้ามา
เพื่อขอคุ้มครองสิทธิและการบังคับคดีกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้คุ้มครองสิทธิตาม
พระราชบัญญัตินี้ ก็ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายรับรองไว้แต่อย่างใด

ดังนั้น เพื่อให้ผู้เสียหายในความผิดมูลฐานได้รับการกุ้มครองตามพระราช-บัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ควรแก้ไขมาตรา 49 วรรคหก โดยกำหนดให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย และเพิ่มเติมมาตรา 49 วรรคเจ็ด และกฎกระทรวง เพื่อ กำหนดรายละเอียดเกี๋ยวกับวิธีการกุ้มครองสิทธิ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 34 ให้ คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาว่าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะได้รับการ กุ้มครองสิทธิตามมาตรา 49 วรรคหกหรือไม่ และแก้ไขมาตรา 51 วรรคหนึ่ง กรณีศาล ทำการไต่สวนกำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา 49 วรรคหกแล้ว หากศาลเชื่อว่า บุคกลตามกำร้องของพนักงานอัยการเป็นผู้เสียหายในความผิดมูลฐานและมีสิทธิได้รับ ความกุ้มครองตามมาตรา 49 วรรคหก ให้ศาลมีกำสั่งกุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย และให้ อธิบดีกรมบังคับคดีมีหน้าที่ดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษาในกรณีนี้ด้วย Anti-Money Laundering Act of B.E. 2542 was designed to prohibit money laundering by exploiting the asset seizure procedure; in the case where there is evidence to believe that an asset is related to the commission of an offense, the Secretary-general shall forward the case to the public prosecutor for consideration to file a petition to the Court to order the forfeiture of such asset for the benefit of the State.

Regarding to the researcher's experience, people who have been deprived their money or assets of through the offences relating to cheating and fraud to the public, one of the predicate offenses, do not yet remedy their damages at all because of the provision of the Act mentioned above stipulating that the asset involved in an offense shall be forfeited to the State.

Although both Article 43 of the Thai Code of Criminal Procedure and The Fraudulent Loans and Swindles Act of B.E. 2527 can apply to that such case; the compensation is still inadequate. As a result that the court must issues an order to reimburse especially from the property of the accused. Moreover in the case where the asset has been distributed, transferred or transformed or where the criminal case is during trial or the court has concluded the trial by a judgment dismissing the criminal case, the complainant has absolutely not the right to claim the restitution of the property.

With respect to protecting the right of the complainant in the predicate offense, Only the provision of Article 49 Paragraph 6 of the Anti-Money Laundering Act of B.E. 2542 stipulate that "The Secretary-general may forward the matter to the competent official who is investigated the commission of that offense on the undertaking of such law to protect the right of the victim." The said provision itself is unclear on two following points:

(1) Can the complainant in the predicate offense get the restitution with the asset involved in an offense? (2) Method or Procedure to apply for the restitution and to conduct the civil execution. Furthermore if there is an opinion as the court has the power to issue an order to compensate the complainant for his or her loss, that proceedings cannot be possible on account of no provision in any act prescribing the competency of judge to issue that order.

Therefore, in order to effectively protect the right of the complainant in the predicate offense, Article 49 Paragraph 6 of the Anti-Money Laundering Act of B.E. 2542 should be modified. The Secretary-general shall forward the case to the public prosecutor for consideration to apply for restitution of the property or the value thereof. It is necessary to determine Method or Procedure to protect the right of the complainant in the predicate offense by adding Paragraph 7 of Article 49 and issuing the Ministerial Regulations. Article 34 should be amended by increasing the duty of the transaction committee to considerate who can be the complainant subject to the provisions of Article 49 Paragraph 6. The amendment of Article 51, If, after investigating the petition of the prosecutor in accordance with Article 49 Paragraph 6, the Court believes that any person according to the petition is the complainant in the predicate offense and has the right in Article 49 Paragraph 6, the court shall issue the order to protect the right of the complainant and the Secretary-general to the Legal Executive Department has duty to perform the civil execution under the sentences.